

Ahova hívlak. És közben kifosztalak. Egészen, vagy majdnem egészen. Ha nagyon hű leszel, alighanem egészen kifosztalak, mert csak így lehetsz gazdag. Csak így lehet a tied az, amire vágyol, aminél kevesebb ki nem elégít: a Minden.

Látod, ezért jöttem a szegényekhez. Ezért nem a gazdagokhoz, mert míg el nem kezdenek szegények lenni, szép sorjában odaadni mindenüket, amire nincs szükségük a továbbadáshoz, addig meg nem értenek engem. Ezért nem is megyek hozzájuk, csak hozzátok, akik akartok szegények lenni. Ezért jöttem a barlangba, az istállóba, ezért fekszem a jászolban. Miért? Hogy téged boldoggá tegyelek. Mert ez az Isten boldogsága is: másokat boldoggá tenni. Ez a tiéd is, és ezt bársonyból, palotából nem, ezt csak ebből a jászolból tudom elmondani neked. Ne félj tehát! Azt hoztam, amit vártál, örömet, boldogságot.

ZÁMBÓ ZOLTÁN

A KARÁCSONY MOZAIKKOCKÁI

A karácsonyi hó

Gyermek- és ifjúkorom karácsonyai szinte elképzelhetetlenek voltak hó nélkül: a hó hozzátartozott az ünnep emelkedettségéhez, rendkívüli hangulatához. A karácsonyi hó nem olyan, mint a többi: nagy pelyhekben, finoman szítal alá, és barátságosan, simogatóan landol az izgalomtól kihevült arcokon. Nem képez akadályokat az emberek között, fehér csipkefüggönyével inkább összeköti őket, s könnyű haladást biztosító szőnyeget terít eléjük. Jótékonyan eltakar minden szennyet, minden feketeséget, s egy időre az emberi lelkeket is fehérré varázsolja.

A karácsonyi csend

A karácsonyi csend várakozással teli, csodát ígérő, titkokat sejtető, nem evilági. Olyan csend, amelyben jó lenni: dinamikus csend, amelyről nagy biztonsággal tudható, hogy benne az események jó irányban haladnak, mert kellemes meglepetések, csak titkon remélt örömök várnak ránk.

A karácsony hangjai

Ezek a hangok nem törik meg a karácsony csendjét, hanem csak plasztikussá, tapinthatóvá teszik: felhívják rá a figyelmet.

Az aláhulló hó halk zizegése, tovasurranó léptek finom neszei, a láthatatlan angyal hallani vélt szárnyuhogása, a kintről érkezők lábcoszogása, a fenyőhöz hívó csengettyű kedves, csilingelő hangja, elfojtott szavak, óvatos papírzörgés: ezek mind hozzájárulnak a jóleső ünnepi izgalom fokozódásához.

A karácsonyi szoba

Ez a helyiség a karácsony ünnepének központi helyszíne. Falai nem körülzárják, hanem körülölelik a bent lévőket, arra ösztönözve azokat, hogy ők is ezt tegyék egymással. A karácsonyi szoba otthonos, meghitt, biztonságot nyújtó, fészekmeleg, reménységekkel teli.

Központi helyén a méltóságteljes, gyantaillatú, fénylő, titkokat tudó és rejtő fenyőfa áll, amelynek aranyló csúcsa az ég felé mutat: emlékeztetve az ünnep lényegére.

A karácsonyi lélek

A karácsonyi lélek türelmes, megbocsátó, nyitott, szeretettel teljes: kész az isteni szeretet befogadására és továbbadására; közel érzi magát az Isten, ami kiemeli a hétköznapi szürkeségéből, egyhangúságából, nemtelen csatározásaiból: megneemesíti, felemeli az ünnep fénykörébe.

Készítsük fel lelkünket, hogy a jeles napon valóban ilyenné tudjon válni!

KIRÁLY IGNÁCZ

TESTVÉRI SZOMSZÉDSÁG SZENT TERÉZ ANYA NŐVÉREIVEL

Szomszédok voltunk, vagyunk és lélekben leszünk is. Nálunk Magyarországon Érd-Parkvárosban indult el a Szeretet Misszionáriusai közösség, amelyet a szentté avatott Teréz anya 1989. június 16-án négy nővér idehelyezésével kezdett el. Akkoriban még nem mentek simán az ilyen kezdeményezések: az államvédelmi hatóság és ÁEH erői rajta tartották szemüket mindenben, ami nem az ő ateista-kommunista szekerüket tolt. Ismerjük ezt: TÁMOGATOTT, ami szekerétől, TŰRT, ami se nem árt, se nem használ, és TILTOTT, ami elveiben és gyakorlatában ellenszert jelentett. Teréz anya is először inkognitóban ment budapesti katolikus segítőihez. A meginduláshoz itt voltunk mi Érd-parkvárosiak. A rend célja a szegények, haldoklók, betegek, öregek segítése. Az agglomerációban mi voltunk a leginkább ilyen hely. Itt állt az üres plébánia épülete, és itt voltak a segítők is, élükön a plébánossal, aki oldallagosan (filiaként) látott el minket. Így lettünk a nővérekkel szomszédok, majd barátok, később testvérek. Ahogy a számítástechnikától egyre inkább uralt világban a nővérek egyre kiszolgáltatottabbak lettek, tudtam a magam szerény